

"พระพุทธศาสนา คือสิ่งที่เกี่ยวเนื่องแนบแน่น เป็นอันหนึ่งอันเดียวกับพระพุทธเจ้า
กล่าวจะทรงค้นพบและตั้งขึ้นได้ลำบากยากเย็นยิ่งกว่า

ใครสักคนจะมีลูกเป็นที่รักตั้งดวงใจทำร้ายลูก ก็เท่ากับทำร้ายผู้เป็นแม่พ่อ
ทำลายพระพุทธศาสนา (ไม่ว่าจะโดยตรงหรือโดย การประทุษร้ายจิตธรรม หรือทำพระวินัย
ให้บริบูรณ์ขาดเคลื่อนไปจากหลักเดิม) ซึ่งไม่แตกต่างกับทำลายพระพุทธเจ้า....."

"การองใจทำลายพระพุทธศาสนาที่ไม่สำนึกผิด น่าจะเกิดผลไม่ดี แก่ผู้มุ่งร้าย
น้อยกว่าผู้ที่ไม่ได้เจตนาทำลาย แต่ประทุษร้ายแทนเจตนาทำลาย

บุคคลประเภทหลังนี้ โดยเฉพาะที่นับถือพระพุทธศาสนา กล่าวได้ว่า เป็นผู้ทำกรรม
ไม่ดีต่อพระพุทธศาสนา ซึ่งพระพุทธเจ้าทรงตั้งขึ้น ทรงประทับ ประคองมา โดยมีพุทธบริษัท
ที่รับมาประทับประคองต่ออย่างถือเป็นสมบัติล้ำค่า

"...ไม่มีพระพุทธองค์แล้ว พระพุทธศาสนาคือตัวแทนของพระพุทธองค์ ผู้เป็นสมาชิก
ของบริษัทในพระพุทธศาสนา แม้ทำตนให้เศร้าหมองด้วยการประทุษร้ายศีลธรรมวินัย
แม้จะทำให้พระพุทธศาสนาเศร้าหมองไม่ได้

แต่เมื่อตนเป็นจุดหนึ่งในพระพุทธศาสนา ก็เท่ากับทำให้พระพุทธศาสนามีจุดเศร้าหมอง
ปะปนอยู่เล็กน้อยเพียงไรก็เป็นจุดดำ

ความประทุษร้ายปฏิบัติเช่นนั้น ซึ่งเป็นการทำกรรมไม่ดีต่อสิ่งสูงสุด ผลไม่ดีที่จะเกิดขึ้น
แก่ผู้ทำกรรมไม่ดีนั้น ย่อมร้ายแรงแน่นอน พึงอย่าประมาท พึงกลัวกรรมหนักที่จะเกิดจาก
การทำกรรมไม่ดีต่อพระพุทธศาสนา'

"การทำลายพระพุทธเจ้ากับการทำลายพระพุทธศาสนา ย่อมจะเป็นกรรมหนักเสมอกัน
พึงตั้งระวังให้รอบคอบในเรื่องนี้ อย่าคิดอย่างประมาท...อย่าประมาทในเรื่องนี้
มิฉะนั้น เมื่อต้องได้เสวยผลแห่งการทำลายพระพุทธศาสนา ละทุกข์ทรมานหนัก
ใครก็สักขย๋ไม่ได้..."

ดร. พจนานุกรม

จาก 'แสงสว่างใจ'
สมเด็จพระญาณสังวร สมเด็จพระสังฆราชเจ้าคณะภาค ๑๑ (กรุงเทพฯ)